NR. 4. LWÓW — LUTY 1926 ROK II

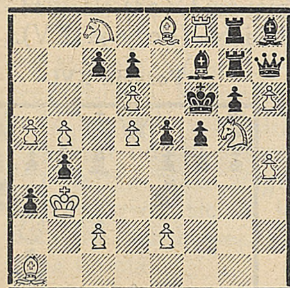
SZACHY

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY GRZE I STUDJOM SZACHOWYM

REDAKTOR NACZ. I ODPOWIEDZIALNY: KAROL JAN LINK LWÓW, UL. SAKRAMENTEK 4/II P.	PRENUM. ROCZNA 8 ZŁ, PÓŁROCZNA 4 ZŁ CENA EGZEMPLARZA 75 GROSZY KONTO CZEK. P. K. O. NR. 153.152	ADRES ADMINISTRACJI: „SZACHY" LWÓW, L. SAPIEHY 77. — TEL. 496

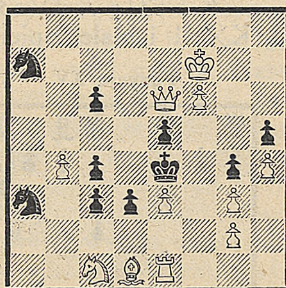
ZADANIA

ZADANIE NR. 65
T. R. Dawson, Londyn
(Oryginalne)

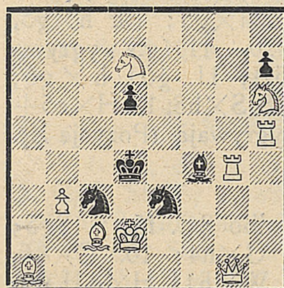
Mat w 1 posunięciu!

ZADANIE NR. 66
A. F. Ianovcic. (Oryginalne)
Soroki, Bessarabja

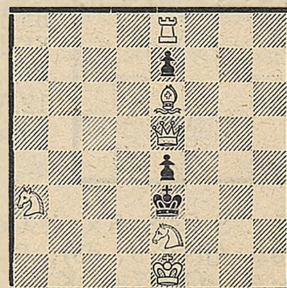
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 67
Bol. Czyżewski. (Oryginalne)
Soroki, Bessarabja

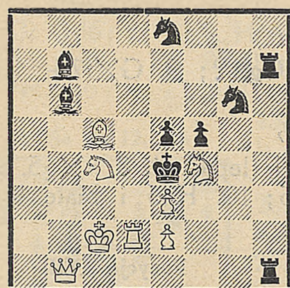
Samomat w 5 posunięciach.

ZADANIE NR. 68
M. Soukup, Pardubice
(Oryginalne)

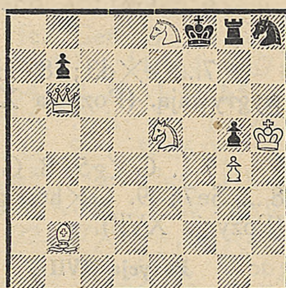
Samomat w 7 posunięciach.

ZADANIE NR. 69
L. Tugan-Baranowski, Warszawa
(Oryginalne)

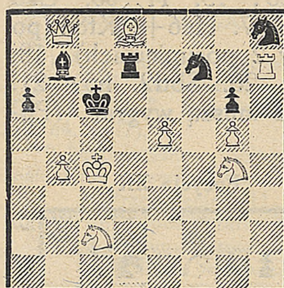
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 70
N. Goliński, Warszawa
(Oryginalne)

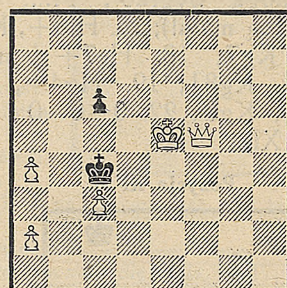
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 71
Wiktor Geier, Włocławek
(Oryginalne)

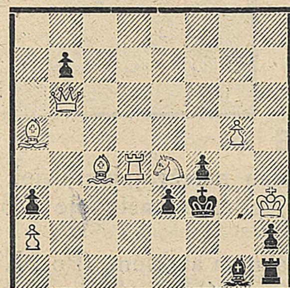
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 72
J. Klemensiewicz, Kraków
(Oryginalne)

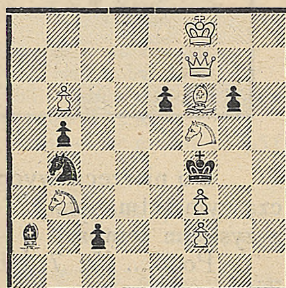
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 73
K. Sypniewski, Warszawa
(„British Chess Magazine" 1925)

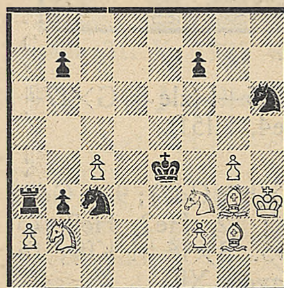
Mat w 2 posunięciach.

ZADANIE NR. 74
Aleksander Hillbricht, Sambor
(„L'Echiquier" 1925)

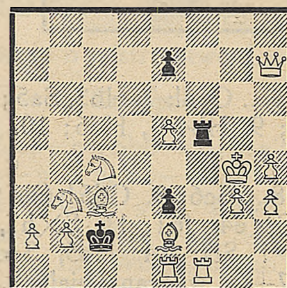
Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 75
J. K. Speiser, Zawiercie
(„Chemnitzer Tagblatt" 1926)

Mat w 3 posunięciach.

ZADANIE NR. 76
J. J. Hajszeryk, Łazy
(„Chemnitzer Tagblatt" 1926)

Samomat w 4 posunięciach.

Rozwiązania zadań oraz wszelkie uwagi, prosimy nadsyłać do Redakcji (nie do Administracji!). Nazwiska rozwiązujących ogłosimy w następnym numerze pod warunkiem, że rozwiązania wpłyną najdalej do 1. III. 1926.

ALEKSANDER WAGNER

DO ANALIZY GAMBITU LWOWSKIEGO

(Ciąg dalszy)

III. W LABIRYNTACH GAMBITU

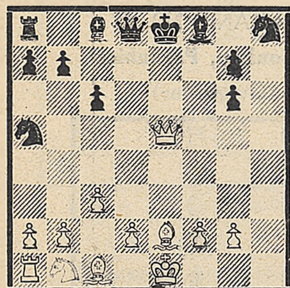
Szczegółowa analiza ataku Górawskiego: 1. Sf3, d5; 2. e4, d×e4; 3. Sg5, e5; 4. h4, Sc6; 5. Gc4, Sh6 wykazała, że 6. c3 jest jedyną poprawną kontynuacją ataku. Pozycja przedstawia się teraz, jako pouczające studjum z następującym przebiegiem:

A

6.... Sa5! najlepsza obrona. Białe nie mogą dopuścić do wymiany najważniejszego dla ataku oficera. 7. Ha4+.

a

Pozycja X

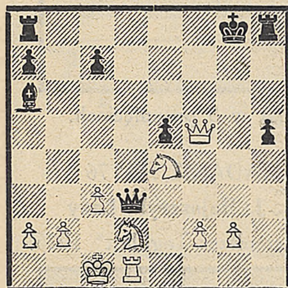

7.... c6; 8. Ge2! Białe grożą zdobyciem rycerza przez 9. b4. 8.... f6 (albo 8.... b6, względnie b5; 9. H×e4 i t. d.); 9. H×e4! (źle 9. S×e4? b5!), 9.... f×g5; 10. h×g5, Sf7! (po 10.... H×g5 wygrywa 11. Wh5!); 11. g6! h×g6; 12. W×h8, S×h8; 13. H×e5+ i białe wygrywają. (Pozycja X).

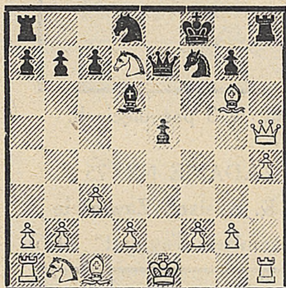
b

7.... Sc6; 8. S×e4, Ge7! (albo 8.... f5; 9. Sg5; albo 8.... Gf5; 9. d3); 9. d3, G×h4; 10. G×h6, g×h6; 11. G×f7+! K×f7; 12. W×h4! H×d3! (po H×h4 czarne tracą hetmana); 13. W×h6, Kg7! (po 13.... Gg4; 14. Sg5+, Kg7; 15. H×g4, K×h6; 16. Sf7‡); 14. W×c6! (Tylko ta ofiara rozstrzyga. Groziło 14.... b5 ze stratą rycerza. Po 14. Wh4?, h5 i t. d. Po 14. Sc5?, Hd5!; 15. Hh4, H×c5 i białe nie mogą wygrać); 14.... b×c6; 15. H×c6, Ga6 (z groźbą mata!); 16. Hf6+, Kg8; 17. He6+, Kf8! (po 17.... Kg7; 18. He7+ i mat w 2 posunięciach); 18. Hf5+, Kg8!; 19. Hg4+, Kf7; 20. Sbd2, h5; 21. Hf5+, Kg8; 22. 0—0—0 i białe muszą wygrać. (Pozycja XI).

Pozycja XI

Pozycja XII

B

6.... Gg4!; 7. Hb3, Sa5!; 8. Hb5+! (źle 8. G×f7+, Ke7!; 9. Hb4+, Hd6; 10. H×e4, Hf5!).

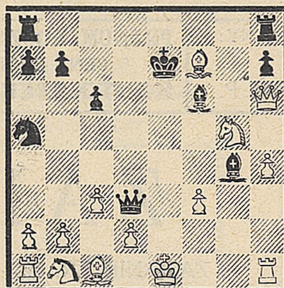
a

8.... Sc6; 9. Gd5! (źle 9. H×b7, Gd7); 9.... Gd7; 10. G×e4, f6!; 11. S×h7, Gd6; 12. He2, He7; 13. Gg6+! Sf7; 14. Hh5, Scd8; 15. S×f6+! Kf8; 16. S×d7+ z wygraną białych. (Pozycja XII).

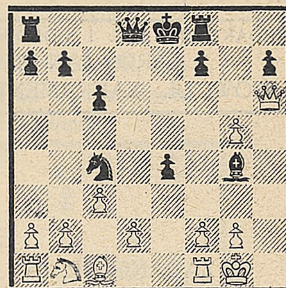
b

8.... c6; 9. H×e5+, Ge7; 10. H×g7, Wf8; [albo 10.... Gf6; 11. G×f7+, Ke7; 12. H×h6, Hd3; 13. f3, e×f3; 14. g×f3 i białe wygrywają. (Pozycja XIII)]. 11. H×h6, G×g5; 12. h×g5, S×c4; 13. 0—0. Białe znacznie lepsze. (Pozycja XIV).

Pozycja XIII

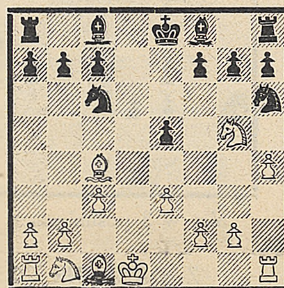
Pozycja XIV

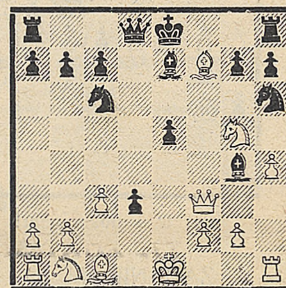
C

6... e3!; 7. d×e3! (lepiej niż f×e3), 7.... H×d1; 8. K×d1 i białe lepiej rozwinięte. (Pozycja XV).

Pozycja XV

Pozycja XVI

D

6.... Ge7; 7. d3!

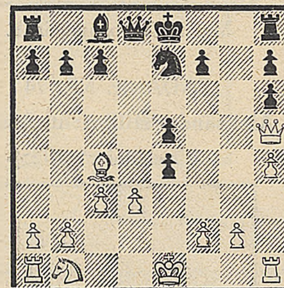
a

7.... e×d3; 8. Hf3! Gg4?; 9. G×f7+ i białe wygrywają. (Pozycja XVI).

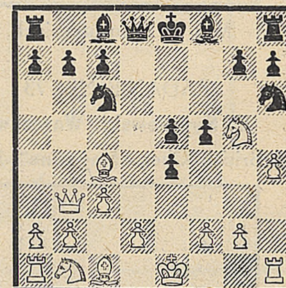
b

7.... G×g5; 8. G×g5! (lepiej niż 8. h×g5, Sf5!), 8.... Se7; 9. G×h6, g×h6; 10. Hh5 i białe lepsze. (Pozycja XVII).

Pozycja XVII

Pozycja XVIII

E

Do nierzeczowych odmian należy jakikolwiek ruch czarnym hetmanem 6.... H∾, poczem następuje 7. S×e4 z zyskiem tempa.

Po 6.... f5; 7. Hb3 z silnym atakiem. (Poz. XVIII). Zwraca się uwagę, że po 7. S×h7?, Sg4; 8. Sg5? czarne wygrywają prześliczną ofiarą hetmana: H×g5!! 9. h×g5, W×h1+; 10. Gf1, Sh2; 11. Hh5+, Ke7; 12. Ke2, f4!! i białe muszą przegrać. (Dok. nast.)

KWALIFIKACYJNY TURNIEJ WARSZAWSKI

Dnia 22/I 1926 ukończył się Kwalifikacyjny Turniej w Warszawie o wejście do turnieju o mistrzostwo Polski. W turnieju wzięło udział 14 zawodników, w tem 11 z I-szej klasy warszawskiej. I i II nagrodę podzielili Blass i Frydman mając po 9½ punktów (73·0%); obaj osiągnęli zwycięstwo przez wspaniały finish. III nagrodę zdobył mistrz Łowcki 9 p. (69·2%) grający poza konkursem. IV nagrodę wywalczył sobie Kremer 8½ p. (65·3%) co stanowi jego dotychczasowy najlepszy rezultat turniejowy. 5 i 6 miejsce zajęli *ex-aequo* Feinmesser i Makarczyk po 7½ p. Feinmesser powtórzył swój rezultat z mistrzostwa Warszawy 1924, zaś Makarczyk prowadząc w turnieju aż do 11 koła (!!), odpadł niespodzianie w ostatnich dniach gry. 7 i 8 miejsce zajęli *ex-aequo* Gross, który również odpadł pod koniec turnieju i Tugan-Baranowski 7 p., który osiągnął największą ilość nierozegranych. Towbin okazał spadek formy w stosunku do swego zeszłorocznego sukcesu. Reissner osiągnął wcale niezły rezultat, zaś Abkin grał w tym turnieju po dłuższej przerwie. Nieźle zaprezentowali się Jagielski i Pomeranc. Zahorski okazał się za słabym jeszcze do takiego turnieju. Z wymienionych wyżej graczy, klasę II reprezentowali Reissner (1 nagroda w kl. II) i Zahorski (2 nagroda w kl. II), zaś Jagielski wogóle poraz pierwszy brał udział w turnieju szachowym. Z rozegranych 91 partyj, białe wygrały 36, czarne 32, remis 23. Turniej rozgrywał się w lokalu Warszawskiego Tow. Zwolen. Gry Szachowej. Szczegółowe wyniki unaocznia załączona tabela. *L. Tugan-Baranowski*

Miejsce	NAZWISKO	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	Punkty
1	**Blass**	□	½	1	1	½	1	½	½	1	½	1	1	0	1	9½
2	**Frydman** . .	½	□	1	0	1	½	½	0	1	1	1	1	1	1	9½
3	**Łowcki** . . .	0	0	□	½	1	1	0	½	1	1	1	1	1	1	9
4	**Kremer** . . .	0	1	½	□	½	0	1	1	0	1	1	½	1	1	8½
5	Feinmesser . .	½	0	0	½	□	½	1	1	½	1	0	1	½	1	7½
6	Makarczyk . .	0	½	0	1	½	□	½	1	½	0	1	1	½	1	7½
7	Gross	½	½	1	0	0	½	□	0	1	0	1	1	1	½	7
8	Tugan-Baranowski	½	1	½	0	0	0	1	□	½	½	½	½	1	1	7
9	Towbin . . .	0	0	0	1	½	½	0	½	□	1	1	0	1	1	6½
10	Reissner . . .	½	0	0	0	0	1	1	½	0	□	0	0	1	1	5
11	Abkin	0	0	0	0	1	0	0	½	0	1	□	1	0	1	4½
12	Jagielski . . .	0	0	0	½	0	0	0	½	1	1	0	□	0	1	4
13	Pomeranc . .	1	0	0	0	½	½	0	0	0	0	1	1	□	0	4
14	Zahorski . .	0	0	0	0	0	0	½	0	0	0	0	0	1	□	1½

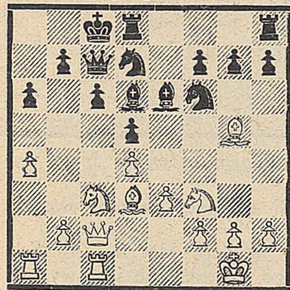
17. ZUKIERTORT — RÉTI

grana 4/I 1926 w turnieju kwalifikacyjnym w Warszawie.

L. Kremer — P. Frydman

1. Sf3, d5; 2. c4, c6; 3. d4, e6; 4. c×d5, e×d5; 5. Sc3, Gd6; 6. Gg5, Hb6; 7. Hc2, Ge6; 8. e3, Sd7; 9. Gd3, Sgf6; 10. 0—0[1]), 0—0—0[2]); 11. a4, Hc7; 12. Wfc1, a6?[3]); 13. b4!![4]), G×b4; 14. Sb5!, a×b5[5]); 15. a×b5, Sb8; 16. b×c6, b×c6; 17. Se5, Wd6[6]); 18. Wa8, Ga5; 19. Ha4, Gb6; 20. Ga6+, Kd8; 21. W×c6!!, Ke7[7]); 22. W×c7+, G×c7; 23. f4, h6; 24. Gh4, Wb6; 25. Gb5, Gc8; 26. h3, Gb7; 27. Wa7, Wc8; 28. Gf1, Sc6; 29. W×b7![8]). Czarny poddał.

Pozycja po 12....a6

UWAGI L. TUGAN-BARANOWSKIEGO

[1]) Biały niewiele skorzystał z dodatnich stron otwarcia.

[2]) Posunięcie to jest zbyt ryzykowne. Lepiej byłoby 0—0.

[3]) Groziło 13. Sb5! c×b5; 14. Hb3. Ciąg w tekście osłabia jednak pozycję króla. O wiele lepiej byłoby np. 12....Kb8.

[4]) Bardzo silnie zagrane! Czarny musi wobec groźby 14. b5! bić tego pieszka.

[5]) Po Hb8 nastąpi nieprzyjemne 15. Gf4

[6]) Dopiero teraz widoczny jest cel poświęcenia pieszka b4: goniec b4 stoi bez możności ruchu, zaś biały skoczek zajął ważne pole e5.

[7]) Zdobywa hetmana, ponieważ po W×c6 następuje 22. W×b8+! Ke7; 23. Sc6+, Kd7; 24. Wb7 i biały wygrywa. Jeśli zaś 21.... Gd7 to biały odpowiada 22. W×d6, H×d6; 23 W×b8+!! Ke7; 24. H×d7+, H×d7; 25. S×d7, W×b8; 26. S×b8 i wygrywa.

[8]) Partja ta konkuruje o nagrodę piękności.

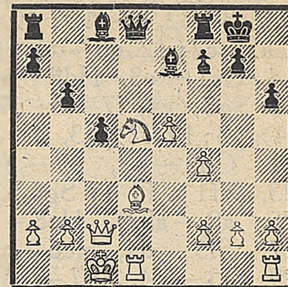
18. NIEPRZYJĘTY GAMBIT HETMAŃSKI

grany 8/XII 1925 w turnieju o mistrzostwo Krakowskiego Klubu Szachistów.

M. Gałuszka — T. Konczyński

1. d4, d5; 2. Sf3[1]), Sf6; 3. c4, e6; 4. Sc3, Ge7; 5. Gg5, Sbd7; 6. e3, 0—0; 7. Hc2, b6; 8. c×d5, e×d5; 9. Gd3, h6[2]); 10. Gf4, c5; 11. Se5, S×e5?[3]); 12. d×e5, Sh5; 13. S×d5!, Gg5?[4]); 14. 0-0-0, S×f4; 15. e×f4, Ge7; 16. Ge4, Gd7; 17. Sf6+![5]), g×f6; 18. G×a8, Hc7; 19. Gd5, Kg7[6]); 20. Wd3, f×e5; 21. Wg3+, Kh8[7]); 22. G×f7!, e4?[8]); 23. Hc3+. Czarne poddały.

Pozycja po 15....Ge7

UWAGI M. GAŁUSZKI

[1]) Aby uniknąć niebezpieczeństw i powikłań kontrgambitu Winawera (2. c4, c6; 3. Sc3, e5!) i Albina (2. c4, e5!?).

[2]) Niepotrzebne, mojem zdaniem, osłabienie skrzydła królewskiego.

[3]) Przeoczenie! 11....Gb7! dawało równą grę. Od tej chwili datują się kłopoty czarnych.

[4]) Znowu zbyteczna strata czasu.

[5]) Wolałem rozerwać pieszki na skrzydle króla, niż 17. S×b6.

[6]) 19.. .Kh8! lepsze

[7]) Zrozumiałem jest, że w razie 21....Kf6; 22. G×f7! Gf5; 23. Wg6+! K×f7; 24. H×f5+, Ke8; 25. Hh5 białe miałyby też wygraną partję.

[8]) Czarne przeoczyły mata, lecz i inne posunięcia nie ratowały je od przegranej.

19. ZUKIERTORT — RÉTI

grana 31. X. 1925 w turnieju o mistrzostwo Lwowa.

J. Sokołowski — Z. Knappeis

1. Sg1—f3, c7—c5[1]); 2. c2—c4, Sb8—c6; 3. e2—e3, g7—g6; 4. Sb1—c3, Gf8—g7; 5. d2—d4, c5×d4; 6. e3×d4, d7—d6; 7. a2—a3, Gc8—g4!; 8. Gc1—e3, Gg4×f3; 9. g2×f3, e7—e6; 10. Wa1—c1, Sg8—e7; 11. d4—d5![2]), Gg7×c3+[3]); 12. Wc1×c3, e6×d5; 13. c4×d5, Sc6—e5; 14. Gf1—b5+, Se5—d7; 15. Ge3—g5!, 0—0[4]); 16. Gb5×d7?[5]), Hd8×d7! 17. Gg5—h6, Wf8—e8; 18. 0—0, Se7—f5; 19. Hd1—d2, Wa8—c8; 20. Wf1—c1, Wc8×c3; 21. Wc1×c3,

Sf5×h6; 22. Hd2×h6, Hd7—f5; 23. Hh6—d2, We8—e5; 24. f3—f4[6]), We5×d5; 25. Hd2—e3, Hf5—g4+[7]); 26. He3—g3, Hg4×g3; 27. h2×g3, Wd5—b5; 28. b2—b4, Kg8—g7; 29. Kg2—f1, Kg7—f6; 30. Wc3—e3, a7—a5; 31. b4×a5, Wb5×a5; 32. Kf1—e2, Wa5—d5; 33. We3—b3, b7—b5; 34. Wb3—e3, h7—h5; 35. We3—e8, Kf6—f5; 36. We8—e7, f7—f6, 37. We7—e8, g6—g5; 38. f4×g5, Wd5—e5+!; 39. We8×e5+, f6×g5; 40. Ke2—d3, d6—d5; 41. Kd3—c3, Kf5×g5; 42. Kc3—d3, Kf5—g5; 43. Kd3—e2, Kf5—e4; 44. f2—f3+, Ke4—f5; 45. Ke2—e3, e5—e4; 46. f3—f4, Kf5—g4; 47. Ke3—d4, h5—h4; 48. g3×h4, Kg4×f4; 49. h4—h5, Kf4—g5; 50. Kd4×d5, e4—e3 poczem końcówka potoczyła się zwykłym trybem i białe w 61 posunięciu poddały partję.

UWAGI J. SOKOŁOWSKIEGO

[1]) Wedle Laskera najsilniejsze jest d7—d5.

[2]) Doskonałe posunięcie! Białe uzyskują silny i gwałtowny atak, którego jednak nie wykorzystały należycie.

[3]) Groziło Sc3—e4

[4]) Przymusowe. Groziła utrata skoczka po 16. Hd1—e2.

[5]) To posunięcie jest słabe, gdyż pozwala czarnym na należyte rozwinięcie się. O wiele lepsze byłoby 16. Hd1—e2, Wf8—e8; 17. Wc3—e3, f7—f6 i t. d.

[6]) Błąd! Należało grać Wc3 - c7.

[7]) Tym ruchem osiągnęły czarne utrwalenie przewagi jednego pieszka, co w tej pozycji zadecydowało o przegranej białych.

20. CZTEROSKOCZKOWA

grana 8. IX. 1925 r. w turnieju o mistrzostwo Klubu Szachowego „Hetman“ we Lwowie.

K. Morawski — I. Popiel

1. e2—e4, e7—e5; 2. Sg1—f3, Sg8—f6; 3. Sb1—c3, Sb8—c6; 4. Gf1—b5, Gf8—b4; 5. d2—d3, d7—d6; 6. h2—h3, 0—0; 7. 0—0, Sc6—e7; 8. Gb5—a4, c7—c6; 9. Sc3—e2, h7—h6; 10. c2—c3, Gb4—a5; 11. Se2—g3, Ga5—c7; 12. d3—d4, Se7—g6; 13. Ga4—c2, Gc8—e6; 14. Gc1—e3, Hd8—e8, 15. Hd1—d2, Sf6×e4[1]); 16. Sg3×e4, f7—f5; 17. Se4—g3, f5—f4; 18. d4×e5, f4×g3; 19. f2×g3, d6×e5; 20. Ge3×h6! Ge6—d5![2]); 21. Gh6—e3, e5—e4; 22. Sf3—d4, Gc7×g3; 23. Wf1×f8+, Sg6×f8; 24. Sd4—f5, Gg3—e5; 25. a2—a3[3]), He8—e6; 26. Wa1—f1, Sf8—d7; 27. Sf5—d4, He6—g6; 28. Sd4—f3[4]), Ge5—f6; 29. Sf3—d4, Sd7—e5; 30. b2—b3, Wa8—d8[5]); 31. Hd2—e2[6]), Se5—d3; 32. c3—c4, Gf6—d4; 33. Ge3×d4, Gd5×c4; 34. Gd4×a7, Gc4—a6; 35. He2—e3, c6—c5; 36. b3—b4, b7—b6; 37. b4×c5, Sd3×c5; 38. Wf1—b1! Ga6—d3!; 39. Wb1×b6, Hg6—f5; 40. Gc2—b3+, Sc5×b3; 41. Wb6×b3, Gd3—c2; 42. Wb3—b8, Wd8×b8; 43. Ga7×b8[7]). Remis.

UWAGI MISTRZA K. MORAWSKIEGO

[1]) Posunięcie to, jak się z późniejszego okazuje, nie było należycie umotywowane i dało białym możność do rozpoczęcia ataku.

[2]) Czarne nie biją gońca h6, gdyż po Hd2×h6 nie tylko narażają się na atak, ale nawet tracą jakość, gdyż z powodu groźby Sf3—g5 w inny sposób Sg6 nieda się uratować.

[3]) W celu umożliwienia Wa1—f1.

[4]) Uniemożliwia Hg6—g3, poczem po Ge5—d6 lub Ge5—c7 skoczek stanąłby dogodnie na g5.

[5]) Teraz Se5—f3+ sparaliżowane przez Wf1×f3!

[6]) Błędem byłoby c3—c4, coby sprowokowało Gd5—e6! z groźbą Ge6×h3 i c6—c5.

[7]) Na propozycję czarnych przyjęto partję za nierozegraną. Białe z powodu gońców różnej barwy nie mają żadnych widoków na wygraną

TURNIEJ O MISTRZOSTWO KLUBU SZACHOWEGO W BIAŁYMSTOKU

W grudniu 1925 r. odbył się w Klubie Szachowym w Białymstoku turniej, w którym wzięli udział mistrz T. Regedziński, J. Cukierman oraz najlepsi szachiści białostoccy. Pierwszą nagrodę zdobył mistrz T. Regedziński osiągając 6½ punktów (92·8%), drugą J. Cukierman 5 p., trzecią M. Barin 4 p., czwartą H. Rosenbaum 3½ p. Bliższe szczegóły turnieju są uwidocznione w poniższej tabeli.

Miejsce	NAZWISKO	1	2	3	4	5	6	7	8	Punkty
1	**T. Regedziński** . .	□	½	1	1	1	1	1	1	6½
2	**J. Cukierman** . .	½	□	½	1	½	1	1	½	5
3	**M. Barin**	0	½	□	½	0	1	1	1	4
4	**H. Rosenbaum** . .	0	0	½	□	1	1	½	½	3½
5	I. Bernacki	0	½	1	0	□	½	1	0	3
6	J. Lipszyc	0	0	0	0	½	□	½	1	2
7	M. Wisznia	0	0	0	½	0	½	□	1	2
8	A. Zabłudowski . .	0	½	0	½	1	0	0	□	2

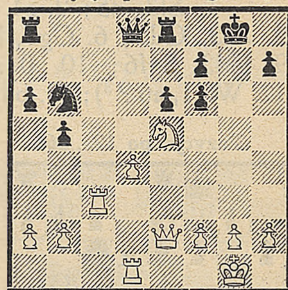
21. NIEPRZYJĘTY GAMBIT HETMAŃSKI

grany 8/XII 1925 w turnieju o mistrzostwo Klubu Szachowego w Białymstoku.

T. Regedziński — A. Zabłudowski

1. d4, d5; 2. c4, c6; 3. Sf3, Sf6; 4. Sc3, e6; 5. Gg5, Ge7; 6. e3, Sbd7; 7. Wc1[1]), 0 0; 8. Gd3, d×c4; 9. G×c4, b5[2]); 10. Gd3, a6; 11. 0—0, Gb7; 12. He2[3]), c5; 13. Wfd1, c×d4; 14. e×d4. We8; 15. Se5, Sf8[4]); 16. G×f6!, G×f6; 17. Ge4![5]), G×e4; 18. S×e4, Sd7[6]); 19. Wc3!, Sb6; 20. S×f6+! g×f6[7]); 21. Hh5!!, f×e5; 22. Hh6! Czarne poddały, albowiem grozi 23. Wg3+ z matem w następnem posunięciu. Po 22....Kh8 nastąpiłoby naturalnie 23. Wh3.

Pozycja po 20....g×f6

UWAGI MISTRZA T. REGEDZIŃSKIEGO

[1]) 7. Gd3 obecnie uważane jest za silniejsze.

[2]) Capablanca grywa w tem miejscu 9...Sd5.

[3]) 12. a4 byłoby tu, zdaje się, wcale niezłe.

[4]) Teraz należało grać Sd5. Posunięcie czarnych białe wyzyskują natychmiast.

[5]) Ten silny goniec czarnych musi zniknąć, poczem skoczki białych opanowują szachownicę.

[6]) Po 18....Wc8 nastąpiłoby 19. W×c8, H×c8; 20 Sd6 i białe wygrywają. Ale manewr czarnego skoczka nie jest wystarczający i daje białym możność świetnego zakończenia partji. Zresztą czarne, zdaje się, nie mają już dostatecznej obrony.

[7]) Na 20...H×f6 odpowiadają białe 21. Wf3 z następnem W×f7.

Dnia 29 listopada 1925 rozegrał mistrz T. Regedziński w Klubie Szachowym w Białymstoku seans 5 partji równoczesnych zaocznych (*a l' avengle)* t. j. bez patrzenia na szachownicę, z najsilniejszymi szachistami białostockimi z wynikiem + 3 — 1 = 1. Poniżej podajemy jedną z partyj tego seansu.

22. INDYJSKA

grana 29/XI 1925 w simultanie zaocznym w Białymstoku.

T. Regedziński — J. Oljan

1. d4, Sf6; 2. c4, b6; 3. Sc3, c5; 4. Sf3, Gb7; 5. d5, d6; 6. e4, g6; 7. Gd3, Gg7; 8. Gg5, Sbd7; 9. Hd2, h6; 10. Gf4, Sh5; 11. Ge3, Se5; 12. S×e5, d×e5 [1]); 13. Se2, g5; 14. g3, Hd6; 15. f3 [2]), e6; 16. h4, f6; 17. 0—0—0, 0—0—0; 18. Wh2! f5 [3]); 19. h×g5, h×g5; 20. G×g5, Sf6; 21. Wdh1, e×d5; 22. c×d5, W×h2; 23. W×h2, f×e4; 24. f×e4, Wf8; 25. Gh6! [4]), Sg4; 26. G×g7, Wf1+; 27 Kc2, S×h2; 28. Sg1! [5]), Sf3; 29. S×f3, W×f3; 30. Hg5, Hd7 [6]); 31. G×e5, Ha4+; 32. Kd2, W×d3+; 33. K×d3, Hd1+; 34. Hd2, Hb1+; 35. Ke3, H×a2; 36. Kf4. Czarne poddały, gdyż groziło Kg5 z następnem Hf4 poczem białe łatwo wygrywają.

UWAGI MISTRZA T. REGEDZIŃSKIEGO

[1]) Naturalnie nie G×e5 z powodu 13. G×h6.

[2]) Aby po 16 h4 niedopuścić g4.

[3]) Białe groziły 19. h×g5, h×g5; 20. Wdh1 ze zdobyciem Sh5.

[4]) Białe mają pieszka więcej, ale jak tu wygrać? Przeto białe ofiarowują jakość w nadziei, że uda im się zdobyć pieszka e5, poczem miałyby 3 wolne pieszki, 2 gońce, no i jeszcze atak. Kombinacja dość skomplikowana, zważywszy, że białe grały równocześnie 5 partyj nie patrząc na szachownicę.

[5]) W tem posunięciu tkwi sens całej kombinacji białych Czarne bowiem groziły Sh2—f3—d4+.

[6]) Groziło 31. Hg4+ z zyskiem wieży f3.

WIADOMOŚCI

„Lwowski Klub Szachistów" z dniem 17 stycznia b. r. przeniósł swoją siedzibę do Kawiarni „Udziałowej" przy placu Bernardyńskim. Ta zmiana była nieodzownie konieczną, gdyż dłuższe pozostawanie w lokalu „Romy", której zarząd traktował klub, mówiąc delikatnie, po macoszemu, groziło klubowi upadkiem. Mamy niepłonną nadzieję, że w nowym lokalu życie klubowe wkrótce wróci do poprzedniej intenzywności.

1 lutego b. r. rozpoczął się turniej o mistrzostwo Lwowskiego Klubu Szachistów w dwóch grupach po 10 graczy. Trzecia grupa jest na utworzeniu. Ci co uzyskają po 5 punktów przejdą do grupy zwycięzców.

Klub Szachowy „Hetman" odbył swe Doroczne Walne Zgromadzenie w dniu 2 lutego br. Po sprawozdaniu prezesa i po udzieleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi wybrano nowy Zarząd w nast. składzie: prok. Bizub Bronisław prezes, red. Rychłowski Kazimierz wiceprezes, red. K. J. Link sekretarz, Latstätter Alojzy skarbnik, Homme Ludwik gospodarz, Wolański Eustachy bibljotekarz. Komisja rewizyjna: Dostal Józef, Burak Piotr. Sąd polubowny szachowy: Dr. Kikinger Edward i sędzia Pobrzeski Modest. Klub posiada obecnie 90 członków czynnych, 10 zegarów szachowych, 10 kompletów szachowych i sporą bibljotekę.

W Klubie Szachowym „Hetman" rozpoczął się 8 grudnia 1925 turniej kwalifikacyjny dla członków klubu. Zgłosiło się 30 szachistów, których podzielono na 3 grupy po 10. Każdy z każdym gra 2 partje. Trzej pierwsi z każdej grupy. wchodzą do „grupy zwycięzców". Dotychczas rozegrano circa 52% obowiązkowych partyj. Wynikiem podzielimy się z naszymi Czytelnikami

Akademicki Klub Szachowy we Lwowie na swem Walnem Zgromadzeniu odbytem 28 stycznia b. r., wybrał nowy Wydział w nast. składzie: Tułasiewicz Tadeusz prezes, Leibschang Henryk zast. prez., Wójciak Zygmunt sekr., Wróbel Marjan skarbnik, Sinicki Henryk gospodarz.

Turniej o mistrzostwo Akademickiego Klubu Szachowego rozpocznie się 15 lutego b. r. Wpisy do turnieju przyjmuje się codziennie w godz. 12—1 i 19—20 w lokalu Czytelni Akad. (ul. Łozińskiego) do 12 lutego włącznie.

Walne Zgromadzenie Technickiego Klubu Szachowego odbyło się 1 grudnia ub. r. przy licznym udziale członków. Wybrano nowy Zarząd w następującym składzie: Kurkiewicz Roman prezes, Major Albin zastępca prezesa, Hroboni Stanisław sekretarz, Keller Edward skarbnik, Duda Roman gospodarz. Komisja rewizyjna: Kossonoga Zbigniew, Otto Franciszek i Willmouth Mieczysław. Klub liczy obecnie 39 członków czynnych.

Nowa placówka szachowa we Lwowie powstała w dniu 10 stycznia br. pod nazwą: „Koło Szachistów Związku Zaw. Urzędn. Przem. Drzewnego we Lwowie". Lokal Koła mieści się przy ul. Bielowskiego 5 parter. Konstytuujące Zgromadzenie Koła wybrało Zarząd w składzie: Gänger Ludwik przew., Zeisl Izydor zast. przew. i skarbnik, Süssmann Izaak sekretarz.

„Słowo Polskie" zwinęło z powodów oszczędnościowych dział szachowy prowadzony przez Inż. W. Łasińskiego. Ubytek tej najobszerniejszej i najlepiej redagowanej rubryki szachowej, jest dla szczupłej polskiej publicystyki stratą niezastąpioną, tem bardziej, że stało się to w czasie coraz potężniej budzącego się polskiego życia szachowego. Rozpoczęta 28 IV. 1924 (dział 1) była przez cały czas swego trwania t. j. aż do dnia 21. XII. 1925 włącznie (dział 86) silnym węzłem łączącym szachistów lwowskich i małopolskich, a wszystkie zdarzenia szachowe w kraju i zagranicą znachodziły w niej swój oddźwięk. Dla tych, którzy w przyszłości będą badać historję sza-

K. J. LINK

ZASADY POLSKIEJ PISOWNI SZACHOWEJ

W myśl licznych życzeń naszych Czytelników nie znających pisowni szachowej (jakkolwiek gra w szachy jest Im dobrze znaną), a pragnących korzystać z literatury szachowej polskiej i zagranicznej, podajemy w niniejszym artykule zasady pisowni szachowej jak też powszechnie używane sposoby znakowania szachowego. Zaczynamy od figur szachowych:

Znak typogr. białe	czarne	Nazwa figury	Oznaczenie figury
♔	♚	= **Król**	**K**
♕	♛	= **Hetman** (dama, królowa)	**H**
♖	♜	= **Wieża** (roch)	**W**
♗	♝	= **Goniec** (giermek, laufer, biegacz)	**G**
♘	♞	= **Skoczek** (koń, rycerz)	**S**
♙	♟	= **Pieszek** (pion, piechur, chłopek)	**P**

Mamy więc 6 figur szachowych, które oznaczamy literami początkowemi ich nazw pisanemi zawsze wielką literą. Co do nazw figur to podajemy tu kilka słów uzasadnienia.

Nazwa króla nie ulega żadnej wątpliwości, ponieważ niema w języku polskim innego synonimu na oznaczenie tej figury.

Inaczej ma się sprawa z hetmanem, obok którego występują nazwy damy i królowej. Ostatnia odpada ze względu na identyczność pierwszej litery z omówionym już królem. Zaś co do damy to musimy uznać słuszność zapatrywań inż. W. Łasińskiego (vide „Sport" z 18. VIII. 1922) i inż. E. Waliszewskiego (vide „Szachista Polski" Nr 1—3, 1925) stwierdzających, że nazwa damy lub królowej została wprowadzona dopiero w wiekach średnich, podczas gdy dawne źródła perskie, indyjskie, egipskie czy arabskie nie wspominają o damie, tylko o wojskowym doradcy króla, którego po polsku zowiemy hetmanem. Nazwy tej używa też Krupski w najstarszej polskiej książce szachowej (r. 1835 i 1844), Ciąglewicz w swej książce „Gra w szachy" i wielu innych. Tak więc ta czysto rodzima nazwa uzyskała już u nas prawo obywatelstwa, to też jej będziemy używać w miejsce damy pochodzenia niemieckiego.

Nazwa wieży jest dzisiaj bez konkurencji, bo w wyż wzmiankowany roch używany był tylko w wiekach średnich (vide „Szachy" J. Kochanowskiego).

Przechodząc do następnej figury, to odrazu odrzucamy nazwę laufra, będącą rażącym germanizmem (Läufer!), a pokutującą jeszcze niestety u wielu szachistów, zbyt wzorujących się na niemieckiej literaturze szachowej. Biegacz jest używany bardzo rzadko. Z pozostałych dwu nazw: gońca i giermka wybieramy pierwszą, jako bardziej używaną i popularną.

Wybór pomiędzy skoczkiem a koniem jest z konieczności bardzo prosty, gdyż koń odpada z powodu kolizji pierwszej litery z początkową literą króla. Rycerz nie wchodzi w rachubę, gdyż używany jest tylko... z okazji dyskusyj teoretycznych nad nazwami figur.

Wreszcie pozostajemy przy swojsko brzmiącym dla polskiego ucha pieszku, jakkolwiek z francuskiego wzięta nazwa piona jest więcej popularną. Piechur i chłopek są używane tylko sporadycznie.

(Dok. nast.)

chów w Polsce powojennej, będzie ona niezwykle bogatem i cennem źródłem informacyjnem.

„Miesięcznik Szachowy“ wychodzący we Lwowie a redagowany i wydawany przez inż. W. Łasińskiego przestał definitywnie wychodzić z powodów finansowych. Ostatnim egzemplarzem jaki się ukazał jest zeszyt podwójny 7—8.

Turniej na temat gambitu lwowskiego rozpoczął się 10. I. b. r. w Klubie Szachowym „Hetman“ z udziałem 6 „neoromantyków i hypermodernistów“ z „Młodej Szkoły Lwowskiej“. Oto nazwiska: R. Kurkiewicz, K. J. Link, J. Sokołowski, K. Wendeker, M. Wójcik i M. Wróbel. Każdy z każdym gra 2 partje. Obowiązkowe są 3 posunięcia gambitu lwowskiego; 1. Sf3, d5; 2. e4! d×e4; 3. Sg5. Turniej ten ma na celu propagandę i popularyzację gambitu, jak też pogłębienie jego teorji. Wynik turnieju, ciekawsze partje oraz teoretyczny rezultat ogłosimy w „Szachach“.

Klub Szachowy „Ascola“ rozgrywa turniej o mistrzostwo klubu z udziałem 7 graczy.

Mistrz Przepiórka dał 29. I. 1926 w lokalu Warszawskiego Tow. Zw. Gry Szach. seans gry jednoczesnej na 16 szachownicach osiągający niezły rezultat + 12 — 3 = 1.

Tugan-Baranowski dał w grudniu ub. r. seans gry zaocznej *(a'l'avengle)* na 10 szachownicach w Kole Szachowem „O. R. M“ w Warszawie z wynikiem + 7 — 2 = 1.

Mistrz St. Kohn rozegrał w Warszawie 3 stycznia b. r seans simultanowy na 27 szachownicach, osiągając przy bardzo silnej obsadzie doskonały rezultat + 17 — 1 = 9 (!!). Procentowo wynik lepszy od wyników Grünfelda i Spielmanna.

Wkrótce odbędzie się w Warszawie turniej klasy II-giej o tytuł „gracza I klasy“.

Z Krakowskiego Klubu Szachistów. Turniej o mistrzostwo Klubu skończył się 10 stycznia b. r. Dnia 19 stycznia b r. odbyło się Walne Zgromadzenie Klubu podczas którego obecnego prezesa Króla Ignacego zamianowano członkiem honorowym, wręczając mu dyplom i medal Klubu. Następnie odbyło się uroczyste rozdanie nagród zwycięzcom w turnieju. Pierwszą nagrodę wraz z dyplomem i tytułem mistrza Klubu na r. 1925/26 otrzymał K o n c z y ń s k i Tadeusz, drugą nagrodę otrzymał G a ł u s z k a Mieczysław, trzecią nagrodę Z u k o w s k i Juljusz. Obecnie rozgrywa się turniej czwórkowy, w którym bierze udział kilkunastu członków. W pierwszej czwórce grają Dr. Ameisen, Konczyński, Gałuszka i Zukowski.

Zawody Międzyokręgowe Kraków—Górny Śląsk rozegrane 6 grudnia ub r. skończyły się zwycięstwem Krakowa $10^1/_2 : 6^1/_2$. Z obu stron brało udział po 17 zawodników.

Klub Szachowy „Skoczek“ w Poznaniu podaje do wiadomości wszystkich szachistów, że wieczory gry odbywają się codziennie w lokalu klubowym „Hotel Centralny“, Stary Rynek 77.

W Klubie Fabrycznym „Pocisk“ w Rembertowie powstała niedawno sekcja gry szachowej, która liczy 14 członków.

W Kielcach odbył się turniej o mistrzostwo miasta Pierwszą nagrodę zdobył K a h a n e 8 p. (88·8%), drugą Papiewski 7. W turnieju brało udział 10 graczy.

„Koło Szachistów“ gimnazjum im B. Chrobrego w Piotrkowie rozegrało w ubiegłym roku 2 turnieje. Pierwszy w czasie od 15. II. do 15. III. o tytuł „mistrza gimnazjum“ przy udziale 12 graczy z wynikiem: 1. B. C w i l o n g 22 punktów (100%!), 2. Gajkiewicz $17^1/_2$ p., 3. Ignatczenko $16^1/_2$ p., 4. Michalik 15 p. Drugi turniej w czasie od 11. XI do 3. XII. o tytuł „mistrza Koła“ przy udziale 6 graczy z wynikiem: 1. B. C w i l o n g 10 p (100%!) 2. Gogolewski $6^1/_2$ p, 3. Powitański $4^1/_2$ p. W obu turniejach każdy z każdym grał po 2 partje. „Koło Szachistów“ jest jedyną organizacją szachową w Piotrkowie.

Poszukuje partnerów do partyj korespondencyjnych W. Hippius, Grodno, ul. Piaskowa Nr. 12, m 3.

Międzynarodowy konkurs 2-chodówek rozpisuje „Revista de Sah„ na temat "change-mat“ („White to play“). Zadania na diagramach z godłem i rozwiązaniem (ilość nieograniczona) mają być nadsyłane do 30 czerwca 1926 pod adresem: Anatole Janovcic, Redactorul „Revista de Sah“. Soroca. Bessarabie. Rumunia. Nagrody: 6, 4 i 3 dolary. Sędzia: Dr. Fr. Rduch.

„Revista de Sah“ w swym N-rze 8 (z grudnia) przynosi zadanie E. Wolańskiego przedrukowane z Nr. 1 „Szachów“. (Nr. 20)

„Slovensky Narod“ w swej świetnie redagowanej rubryce szachowej (z 22/XI 1925 Nr. 29) umieścił partję Górawski-Sassower (Nr. 2) graną gambitem lwowskim a zaczerpniętą z Nr. 1 „Szachów“.

Listopadowy numer (11) „Tijdschrift van den Nederlandschen Schaakbond“ przynosi obszerny artykuł o polskim mistrzu zadaniowym Auguście Puchała-Cywińskim, pióra M Niemeyera.

Turniej międzynarodowy w Semmeringu odbędzie się od 25 lutego do 20 marca 1926. W turnieju weźmie udział 16 graczy, w tem Aljechin, Euwe, Grünfeld, Janowski, Niemcowicz, Rubinstein, Dr. Tartakower i Dr. Vidmar. 8 nagród: 3 500 szylingów, 2 500, 2 000, 1.500, 1.200, 1.000, 800, 600. Ci, którzy żadnych nagród nie zdobędą otrzymają honorarja: za każdą partję wygraną 30 szyl., a 15 szyl. za remis. Kierownikiem turnieju będzie mistrz wiedeński H. Wolf.

W konkursie końcówek „Magyar Sakkvilag“ za rok 1925 1-szą nagrodę otrzymał H Mattison, 2-gą mistrz D. P r z e p i ó r k a, 3-cią H. Mattison, 4-tą I. Prokop. Wzmianka pochwalna S. Gruber.

Mistrzostwo Kalifornji za rok 1925 zdobył Stanisław Młotkowski.

Mistrzostwo Monachjum na rok 1926 zdobył Dr. Stiegler.

II-gi turniej ku uczczeniu ś. p. Kautsky'ego, który trwał od września do grudnia ub. r. w Klubie Szachowym „Dobrusky“ w Pradze, zakończył się zwycięstwem mistrza Dr. Fr. Schuberta $8^1/_2$ p., 2. i 3. *ex-aequo* K Hromadka, Dr. K. Skalicka po 8 p, 4. M. Chodera 6 p., 5. Dr. Zd. Vecsey $5^1/_2$ p. W turnieju grało 11 szachistów.

W Leningradzie w czasie od 29/XII 1925 do 6/I 1926 odbył się „Turniej czwórkowy“ w którym wzięli udział: Torre i rosyjscy gracze: S. Gotgilf, A. Model i J. Rochlin. Zwyciężył Gotgilf z 4 punktami, 2. i 3. Rochlin i Torre po 3 p., 4. Model 2 p.

„Dresdner Anzeiger“ ukończył swój I międzynarodowy konkurs 3 matów z następującym wynikiem: nadesłano 91 zadań 47 kompozytorów. Z tego 20 miało uboczne rozw, 2 uboczne rozw. przy chybieniu intencji autorskiej, 3 częściowo uboczne, 10 nierozwiązalnych, 1 pozycja niemożliwa, 1 plagjat, 29 nienadających się do druku. Pozostało 25. 1. nagroda: M. F e i g l, Wiedeń, 2. Kr. N i e l s e n, Hamar, 3. K. E r l i n, Wiedeń, 4. W. Us'ath, Gelsenkirchen. 1 wzmianka zaszczytna Dr. F. Palitsch, 2. H. Vetter, 3. N. Petrovic, 4. F. Möller, 5. L. de Ball. 1 wzmianka pochwalna P. Keirans, 2. T. B r o n o w s k i, Londyn, 3. R. Kintzig, 4. L. de Ball, 5. P. Keirans, 6. K. Hajek.

„Chemnitzer Tagblatt“ w swej świetnie redagowanej przez Dr. E. Birgfelda rubryce szachowej poświęcił numer z 17/I b. r. Polsce. „Polen-Nummer“ zawiera 3 zadania polskich kompozytorów J. K. Speisera, J. J. Hajszeryka i prof. W. Sassowera wraz z listem „Problematikusa“, który ich odwiedził w swem tournee Junkersem po Europie. Dwa z tych zadań reprodukujemy w bieżącym numerze.

Konkurs trójchodówek rozpisany przez „Slovensky Narod“ na rok 1925/26 dał nast. wynik: nadeszło 44 prac z których 8 zostało z konkurencji wyłączonych z powodu różnych nieprawidłowości. Pierwsza nagroda: V. C i s a r, 2. J. Drnek, 3. L. Knotek, 4. J. Drnek, 5. J. Genttner. Pierwsza wzmianka zaszczytna N. K. Małachoff, 2. Dr. F. Rduch, 3. V. de Barbieri.

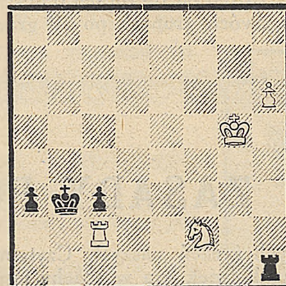

STUDJA
NR. 1.

Teodor Regedziński, Białystok

Poświęcone J. Dereczyńskiemu, prezesowi Klubu Szachowego w Białymstoku.

(Oryginalne)

Biały zaczyna i wygrywa

MATCH

Klub Szachowy „Hetman“—„Lwowski Klub Szachistów“

Drugie spotkanie między obu powyższymi klubami odbyło się 24/I b. r. w lokalu „Lwowskiego Klubu Szachistów“. O ile w pierwszym matchu obie reprezentacje były mocno rezerwowe, o tyle w drugiem spotkaniu oba kluby wystąpiły w swych najsilniejszych prawie składach. Wynik jest następujący:

Klub Szachowy „Hetman“		„Lwowski Klub Szachistów“	
1. Br. Bizub	0	Raczek	1
2. J. Halka	$^1/_2$	L. Silberstein	$^1/_2$
3. L. Homme	1	Z. Knappeis	0
4. R. Kurkiewicz	0	Anzelheim	1
5. K. Morawski	0	Dr. Roman	1
6. I. Popiel	$^1/_2$	Tiegerman	$^1/_2$
7. J. Sokołowski	0	M. Scherz	1
8. K. Wendeker	1	A. Grünberg	0
9. M. Wójcik	1	H. Knappeis	0
10. M. Wróbel	1	L. Kohn	0
Razem	5	Razem	5

Spotkanie skończyło się nierozegraną 5:5, co jest mniej więcej właściwym miernikiem sił obu klubów.

WYNIK I. KONKURSU ROZWIĄZANIOWEGO DLA 4 ZADAŃ „GWIAZDKOWYCH“

UŁOŻONYCH PRZEZ E. WOLAŃSKIEGO

ROZWIĄZANIA

Nr. 21. ‡7. 1. f2—f4! Sa∾; 2. Wd4+, S×d4; 3. Gg2+, Sf3+; 4. Kh1! Sh∾; 5. We5+, S×e5; 6. Hd3+, S · d3; 7. Sf2+, S×f2‡
...Sf7(g6); 2. We5+, S×e5; 3. Gg2+, Sf3+; 4. Kh1! Sa∾; 5. Wd4+, S×d4; 6. Hf5+, S×f5; 7. Sg3+, S×g3‡
...Sf7; **2. Sg5+!** S×g5; 3. Gg2+, Sf3+; 4. Kh1! Sa∾; 5. Wd4+, S×d4; 6. Hf5+, S×f5; 7. Sg3+, S×g3‡
Punkty: rozwiązanie autorskie x = 7, częściowo-uboczne x — z = 7 —1 = 6, siatki matowe 3. Razem 7+6+3 = 16.

Nr. 22. ‡8. 1. Hg4—g8! h3; 2. Gh1, h2; 3. f6, e×f6; 4. Sb2! f5; 5. Ha8+, Wc6; 6. Ha2+, Wc4; 7. Wh3, f4; 8. Wf3! Wed4‡
2. Sb2! h2; 3. Ha8+, Wc6; 4. Ha2+, Wc4; 5. W×h2, e6; 6. Wh3, e×f5; 7. Gg2, f4; 8. Wf3, Wed4‡
W odmianie po 2. Sb2 mogą białe grać także 5. Gh1 lub 6. Hb3 lub 7. Hb3 i t. d. lecz te posunięcia odpadają bo występują w odmianie nieautorskiej. Punkty: rozw. autorskie x = 8, częśc. uboczne x — z = 8 — 1 = 7, siatki matowe 2. Razem 8 + 7 + 2 = 17.

Nr. 23. ‡9. 1. e7—e8H!! W×g2; 2 Hc1+, Ke2; 3. W×f2+, Kd3; 4 Se1+, W×e1; 5. He4+! K×e4; 6. Hc2+, K×e3; 7. We8+, Kd4; 8. Wd2+, W×d2; 9. Hc4+! K×c4‡. Punkty: rozw. autorskie x = 9, siatki mat. 1. Razem 9 + 1 = 10.

Nr. 24. ‡15. 1. Gc5—a3! Wa8; 2 Wgb4+, f5; 3. He8+, K×c7; 4. W×b7+, Kd6; 5. He7+, Kc6; 6. Hd7+, Kc5; 7. W4b5+, Kc4; 8. Hd5+, K×c3; 9. Hd4+, K×c2; 10 Wb2+, Kc1; 11. Wg2+! W×a3; 12 Hb2+, Kd1; 13. Hc2+, Ke1; 14. Hd2+, Kf1; 15. Wg6+! W×h3‡. Po 1... f5; 2. Wb4! Wa8; 3. He8+, K×c7 poczem rozwiązanie ma identyczny przebieg jak w odmianie 1-szej. Niestety zadanie to okazało się niepoprawnem, jak to wykazał p. B. Cwilong z Piotrkowa:

Rozwiązanie uboczne **A**: 1. Wg4—f4+!! f5; 2. c×b8∾, K×b8; 3. W×b7+, K∾; 4. Wc7, Kb8; 5. Kh4, h5; 6. Kg3, h4+; 7. Kg2 (h2), Ka8; 8. Kh1, Kb8; 9. Se1, Ka8; 10. Sf3, Kb8; 11. Gg1, Ka8; 12. Wb4! f4; 13. Gf1, h3; 14. Sh2, f3; 15. Gg2, P×g2‡. Tu musimy dodać, że posunięcia od 5—11 włącznie można dowolnie przestawiać z tem zastrzeżeniem, że czarny król nie śmie wykonać więcej jak 5 posunięć, a pieszek czarny nie śmie zająć pole f3 zanim skoczek nie zajmie pole h2.

Rozwiązanie uboczne **B**: 1. c7×b8∾!! K×b8; 2. W×b7+, K∾; 3. Wf4, f5; 4 Wc7, Kb8; lub 1... f5; 2 Wf4, K×b8; 3. W×b7+, K∾; 4. Wc7, Kb8 poczem w obu odmianach następuje identyczna pozycja jak po 4-em posunięciu w rozwiązaniu A, wraz z identycznem rozwiązaniem. Punkty: rozw. autorskie x = 15, siatki matowe 2; rozw. uboczne A: 2x = 30, siatki matowe 1; rozw. uboczne B: 2x = 30, siatki matowe 1. Razem 15 + 2 + 30 + 1 + 30 + 1 = 79.

Dwa pierwsze zadania zrobiły b. korzystne wrażenie przez pełne estetyki i wdzięku ujęcie dwóch oryginalnych, aczkolwiek zupełnie odmiennych pomysłów Atrakcją trzeciego zadania była ogromna trudność, której żaden z Czytelników nie zdołał przezwyciężyć. Najsłabszą okazazała się 15-chodówka, nieco bezbarwna, monotonna i przydługa. Autor powinien zarzucić komponowanie wielociągowych samomatów dziś wielce niepopularnych i niemodnych, a skierować swój wysiłek na samomaty 3—6 chodowe.

Udział Czytelników w konkursie był b. szczupły, głównie z powodu braku obznajomienia się z tym działem poezji szachowej, jaki tworzą samomaty. Nadeszło 6 rozwiązań z tego 2 poza konkursem: Mjr. Inż. A. Rymkiewicz, Przemyśl (spóźnione, data stempla poczt. 21. I. 26!) i W. Tuscher, Złoczów (bez kuponu). Wynik konkursu:

Nazwisko	Nr. 21	Nr. 22	Nr. 23	Nr. 24	Punkty
Maximum	16	17	10	79	122
B. Cwilong	16	9	0	62	87
Cz. Paluch	16	17	—	—	33
A. Drykier	9	9	—	—	18
Inż. A. Rymkiewicz	9	9	—	0	18
M. Zińczuk	0	0	0	0	0
W. Tuscher	0	—	—	—	0

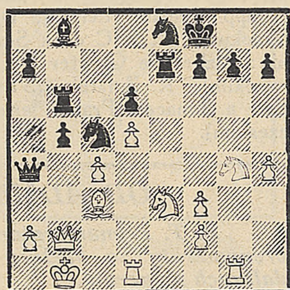
Minimum 45 punktów przekroczył p. Cwilong z Piotrkowa osiągnąwszy 87 punktów (71·3%), to też jemu przypadła w udziale I-sza nagroda Fr. Derdle: „Böhmische Schachminiaturen“, a którą wysyłamy pod podanym adresem. Inne nagrody pozostały w Redakcji wobec nieprzekroczenia żądanego minimum przez innych Czytelników. (0 oznacza rozwiązanie nadesłane lecz błędne, — oznacza nie nadesłano).

CIEKAWE KOŃCÓWKI

W partji granej w roku ubiegłym w Kole Szachowem O. R. M. w Warszawie, wytworzyła się następująca sytuacja. Białe na ciągu rozstrzygnęły partję na swą korzyść prześliczną kombinacją. Jak?

Nr. 3. (Oryginalne)

H.

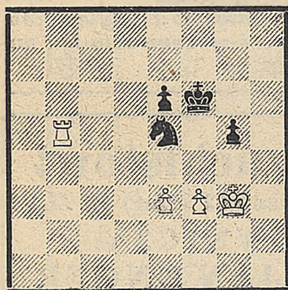

L. Tugan—Baranowski

Nr. 4.

(„Magyar Sakkvilag“ 1925)

E. Grünfeld

D. Przepiórka

W debreczyńskim turnieju rozegranym w czasie od 10—26 sierpnia 1925, mistrz Przepiórka w partji z Grünfeldem po 91 posunięciach skonstruował następującą głęboką i niezwykle pouczającą końcówkę na temat: Biały zaczyna i wygrywa.

Rozwiązania powyższych końcówek prosimy nadsyłać do Redakcji do 1. III. 1926. Rozwiązania i nazwiska rozwiązujących ogłosimy w następnym N-rze.

SPROSTOWANIA

P. Aleksander Wagner nadesłał do Redakcji następujące sprostowanie: W artykule „Do analizy gambitu lwowskiego“ Nr 3, str. 23 wiersz 12 od góry zamiast: „10. Hh5+ i białe wygrywają“ ma być: „10. G×h6, g×h6: 11. Hh5+ i białe wygrywają“. Po nadto w diagramie Pozycja VI należy skreślić białego gońca z c1 i czarnego pieszka z g7, natomiast na polu h6 umieścić czarnego pieszka zamiast czarnego skoczka.

P. J Klemensiewicz poprawia minjaturę Nr. 18 następująco: Kd1, Wf8, Ga8, Sh4; — Kf1, Pf2, f4. Rozwiązanie: 1. Wg8! Minjatura Nr 14 po poprawce wygląda nast.: Kb6, Hf1, Gb1, Sf3; — Kd5, Sb5, Pb2, d6. Rozw: 1. He2!

W partji 14-tej 9 ruch czarnych ma być c6, zaś w uwadze 5 zamiast słów: „z matem w 3 posunięciach“ ma być: „i wygrywają“. — W diagramie partji 15-tej na polu f6 ma stać czarny hetman — W rubryce „Rozmaitości“ w 10 wierszu od góry ma być „1926“. — W rozwiązaniach końcówek wiersz 1 od góry zamiast: „W×d7“ ma być: „W×g7“. — W rozwiązaniu zad. Nr. 46 wiersz 5 od góry zamiast: „3. d×c3“ ma być: „3. d×c4“. — W nazwiskach rozwiązujących zamiast: „T. Ihnatowicz i W. Fuscher“ ma być: „T. Hnatowicz i W. Tuscher“.

P. Z. Radzik z Łaska zwraca nam uwagę, że w zadaniu Nr. 2 Hillbricht 4‡, oprócz białego pieszka b3, trzeba jeszcze dostawić czarnego pieszka b4, gdyż inaczej byłoby uboczne: 1. b4! e3; 2. Kf7, e2; 3. Kf8, e1; 4. Sf7‡.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

MISTRZ ALEKSANDER FLAMBERG

Żałobna wieść okryła polski świat szachowy: dnia 26 stycznia 1926 zgasł w Warszawie mistrz Aleksander Flamberg. Strata ta dla Polski jest tem boleśniejsza, że przez ten zgon ubył jeden z wybitnych a tak nielicznych polskich mistrzów szachowych. Niestety z powodu wielkiego braku miejsca Redakcja „Szachów“ czuje się zmuszoną odłożyć omówienie Jego działalności szachowej do następnego numeru. Cześć Jego Pamięci!

ADRESY KLUBÓW, TOWARZYSTW, KÓŁEK I SEKCYJ SZACHOWYCH W POLSCE

W tej rubryce będzie Redakcja „Szachów" podawała adresy tych organizacyj szachowych w Polsce, które ją o swem istnieniu i dokładnym adresie powiadomią.

„Koło Szachistów" Związku Zawodowego Urzędników Przemysłu Drzewnego we Lwowie, ul. Bielowskiego 5, parter.

„Warszawskie Towarzystwo Zwolenników Gry Szachowej", Warszawa, ul. Wierzbowa 8 (lokal własny).

„Koło Szachowe O. R. M.", Warszawa, ul. Marszałkowska 64/4.

„Koło Szachowe" przy Y. M. C. A., Warszawa, ul. Miodową 10.

Klub Szachowy „Ascola", Warszawa, ul. Tłomacka 13, Gimnazjum.

„Sekcja Szachowa" w Klubie Tennisowym w Milanówku koło Warszawy.

„Klub Szachowy", Białystok, ul. Sienkiewicza Nr. 13.

„Lubelski Klub Szachistów", Lublin, ul. Namiestnikowska 13. Cukiernia Teatralna.

Klub Szachowy „Skoczek". Poznań, Hotel „Centralny", Stary Rynek 77. Sekretarjat: ul. Długa 5/II.

„Koło Szachistów" przy Kasynie Garnizonowem w Łodzi. Aleje Kościuszki 4.

„Sekcja Szachowa" w Klubie Fabrycznym „Pocisk", Rembertów.

„Koło Szachistów" Państwowego Gimnazjum im. B. Chrobrego, Piotrków, ul. Pijarska 2.

„Kółko Szachistów" przy Kasynie Garnizonowem w Przemyślu, ul. Grodzka 10.

„Kółko Szachowe" przy Towarzystwie „Młodzież Polska", Stanisławów.

ROZWIĄZANIA ZADAŃ N-RU 3-GO:

Od Redakcji: *Dotychczas podawaliśmy przy rozwiązaniach tekst zadań w notacji, oraz wszystkie odmiany zadania, przeprowadzone aż do siatki matowej. Robiliśmy to w tym celu, aby młodych Czytelników nauczyć zwięzłego, a mimoto wyczerpującego i przejrzystego sposobu pisania rozwiązań, jak też podawania zadań systemem notacji. Ponieważ jednak tak pisane rozwiązania zabierały nam dużo cennego miejsca, z N-rem 4 zaprzestajemy tego systemu, a będziemy podawać odtąd tylko pierwsze posunięcia (przy 2‡), wraz z odmianami bez siatek matowych (przy 3‡, 4‡ i t. d.). Z tej oszczędności na papierze i czasie mogą korzystać również i Czytelnicy w stosunku do Redakcji.*

Nr. 53. W. Geier 2‡. 1. Hh1—h8! (grozi Ha8‡).

Nr. 54. E. Kofler 2‡. 1. d3—d4! (grozi Wc5‡). Udały debiut studenta z IV kl. gimnazjalnej

Nr. 55. W. Suchodolski 2‡. 1. Hg1—g6! (tempo).

Nr. 56. M. Wróbel 2‡. 1. Wb3—e3! (grozi Gb3‡).

Nr. 57. J. Klemensiewicz 3‡. 1. Gg4—f3! (tempo).
...e3; 2. Hb2! ...e×f3+; K f3!

Efekt tej pięknej minjaturki psuje u b o c z n e rozwiązanie: 1. Gg4 e6+! Kd4; 2. Hb2+!

Nr. 58. S. Limbach 3‡. 1. Kf7—f8! (tempo).
...K×h7; 2. Se5+, ∾; 3. Sf7‡.

Nr. 59. Fr. Otto 3‡ 1. Se4—f6! (tempo).
...Ke3; 2. Sd1+, ..Ke5; 2. Scd5!

Prześliczne zadanie echowe o czystych siatkach matowych

Nr. 60. E. Wolański 3‡. 1 Sd3—e5! (grozi 2 f4 i 3. Gc4‡)
...K×e5; 2. f4+, ..b5; 2. f4, ..f4; 2 Gc4+,

Nr. 61. Dr. Fr. Rduch 3‡. 1. Gg4—e6! (grozi 2. Hg3+ i 3. Wg4‡).
...Kc4; 2. Kc2! ..c4; 2. Wg3+,
...Kd4; 2. Wg4+, ..d×e5; 2. Wg4,
..H×d5; 2. Hd2+, ...∾; 2. Hg3+,

Nr. 62. T. Horak ‡4. 1. Hd5—e4! Gd2; 2. We3+, G×e3; 3. Gd4+, G×d4; 4. Hc2+, K×c2‡. U b o c z n e r o z w i ą z a n i a: **A.** 1. Hd5—d1! **B.** 1. Ga2—b1! z identycznym przebiegiem. Autor prosi o przestawienie hetmana z d5 na f5. Rozwiązanie: 1. Hf5—e4

Nr. 63. B. Czyżewski ‡5. 1 Sa5—b3+!! Kc4; 2. Sc5+, Kd4; 3. Wd7+, H×d7; 4. Wh5+, H×g7; 5. Ke1+, H×g1‡.

Nr. 64. W. Klucziarow ‡6. 1. Sf4—g2! Gg8; 2. Sg4+ Gd5; 3. We5, g5; 4. h4, g×h4; 5. S×h2, h3; 6 Gg1, h×g2‡

TRAFNE ROZWIĄZANIA ZADAŃ Z NR. 3 NADESŁALI:

LWÓW: M. Barth (53—55, 58, 60), **A. Brill** (53—56, 58—60), **T. Horak** (53, 54, 57 ub, 58—61), **M. Humanowicz** (53—56, 57 ub., 58, 60), **M. Kmietowicz** (53—56, 58, 60, 61), **Z. Konrad** (59), **S. Limbach** (53—56, 57 aut, 59—61, 62 aut., A, B, 63, 64), **A. Lutman** (53—56, 57 ub, 58—60), **J. Melet** (53—56, 57 ub., 58, 60), **E. Messner** (53—56, 57 ub.), **S. Popel** (53—56, 57 aut i ub, 58—61), **S. Sadowy** (53—56, 57 ub., 58—61), **E. Schwebel** (53—56, 58—61), **S. Sprecher** (53—56, 58, 60), **M. Strokon** (53—56, 57 ub., 58—60), **W. Szajan** (53—56, 57 aut. i ub., 58—61), **A. Thier** (53 do 56, 57 aut., 58—61), **A. Warzewski** (53—56, 57 ub, 58, 60), **E. Wolański** (53—56, 57 aut, 58—61, 62 aut., A, B, 63, 64).

D. Akselrad, Kołomyja (54, 57 aut.) **S. Cichowski i M. Skibniewski, Warszawa** (54—56, 58) **B. Cwilong, Piotrków** (53 do 56, 57 aut., 58—61, 62 aut., 63, 64). **A. Dawidowicz, Łódź** (53 do 55, 57 ub., 58). **A. Drykier, Łuck** (53—56, 58, 60, 61, 62 A). **J. Freund, Borysław** (53—56, 57 ub., 58, 60). **T. Hnatowicz, Gródek Jagiell.** (53—56, 57 ub., 58—60). **J. Jagielnicki, Kałusz** (53 do 56, 58). **N. Kaszuba, Drohobycz** (53—56, 57 aut, 58—60). **J. Kiper, Warszawa** (53—56, 58—60) **E. Kofler, Kołomyja** (53, 55, 56, 57 aut, 58—61, 62 A). **B. Kossak, Drohobycz** (53—56, 58, 60, 61). **M. Mandel, Złoczów** (54). **Ks. J. Matwijas, Jastrzębica** (53—56, 57 ub., 58 60). **Zb. Milli, Jarosław** (53—56, 57 aut. i ub, 58—61). **Cz. Paluch, Gródek Jagiell.** (53—56, 57 ub, 58, 60). **Fr. Rager, Borysław** (53—56, 57 ub, 58, 60, 61). **M. Rozenblat, Łódź** (53, 54, 56). **Mjr. Inż. A. Rymkiewicz, Przemyśl** (53 do 56, 57 ub, 58—61, 62 A, 63). **St. Smoleń, Oporów** (53—55, 57 aut., 58—61). **Wł. Suchodolski, Łuck** (53—56, 57 ub., 60, 61, 62 aut., 64). **J. Szurek, Gorlice** (53—56, 57 ub, 60). **Wł. Turant, Lipno warsz.** (53—56, 57 ub., 58—60). **W. Tuscher, Złoczów** (53 do 56, 58, 60). **R. Tuszowski, Zakopane** (53—56, 57 aut., 58—61). **M. Zińczuk, Krzemieniec** (53—56, 57 aut., 58—60).

ODPOWIEDZI REDAKCJI

Zwracamy się do tych Czytelników, którzy życzą sobie odpowiedzi listownej na nadesłane do Redakcji zapytania, prośby o informacje i t. p., aby zechcieli ***załączać znaczek pocztowy za 15 gr.*** *Na listy bez załączonego znaczka Redakcja* ***bezwarunkowo*** *odpowiadać* ***nie będzie.***

J. Rutter, Lwów. O ile korrekta jest staranna, to teksty słowne są zbyteczne, bo zabierają niepotrzebnie miejsce. **„Żołnierz".** Sprawa godna uwagi, lecz odczuwamy bolesny brak miejsca. Zresztą nie jest tak źle jak Sz. Pan pisze; proszę tylko przeglądnąć uważnie rubrykę adresów klubów szachowych. **S. Sadowy, Lwów.** Oba pieszki były „bite w przechodzie" (*en passant*). Czy Sz. Panu ta reguła jest nieznana? **R. Stegeman, Solec.** List wysłaliśmy. **Ks. J. Matwijas, Jastrzębica.** Co do zad. Nr. 48 to Sz. Pan jest w błędzie; prosimy tylko uważniej przestudjować rozwiązanie. **A. Kikiniss, Lwów.** Końcówka bez wartości teoretycznej. **T. Hnatowicz, Gródek Jag. i W. Tuscher, Złoczów.** Nie nasza wina; nazwiska były zupełnie niewyraźnie napisane. **A. Stańko, Brody.** Otrzymaliśmy, zbadamy. **Małachowski, Rembertów.** Na część pytań znajdzie Szan. Pan odpowiedź w każdym podręczniku gry szachowej, a resztę można wywnioskować z „Szachów". **WPp.: D. Akselrad, W. Bilek, A. Brill, A. Drykier, T. Horak, A. F. Ianovcic, N. Kaszuba, M. Kmietowicz, E. Kofler, Z. Konrad, J. Kopystjański, J. Melet, M. i Cz. Paluchowie, M. Soukup.** Zadania otrzymaliśmy, serdecznie dziękujemy, zbadamy, ewentualnie umieścimy.

S. Wojciechowski, Rawicz. Na życzenie podajemy następujące podręczniki nauki gry szachowej: J. Dufresne „L e h r b u c h d e s S c h a c h s p i e l s". Cena 1·50 Mk (przed wojną!). Księgarnia: Philipp Reclam, Leipzig, Deutschland (w języku niemieckim). J. Minckwitz „A B C d e s S c h a c h s p i e l s". Cena 4 Mk Księgarnia: Walter de Gruyter & Co., Berlin, Deutschland (w języku niemieckim). K. Zmatlik „S a č h y". Ceny nie znamy Księgarnia: Solc a Simacek Praha, Jerusalemska 11. Czechoslovakia (w języku czeskim).

OD ADMINISTRACJI

P. T. Prenumeratorom, którzy dotychczas nie wpłacili prenumeraty za bieżący kwartał, wstrzymujemy wysyłkę dalszych numerów.

Prenumeratorom, którzy wpłacą całoroczną prenumeratę wyślemy dotychczas wyszłe numera bezpłatnie, które jeszcze w małej ilości posiadamy na składzie.

Prosimy również PT. Prenumeratorów i Czytelników „Szachów" o popularyzowanie pisma i zjednywanie mu nowych odbiorców.

WYDAWCA: KAZIMIERZ ZIELIŃSKI. — ODBITO W ZAKŁADZIE GRAF. L. S. T. W. LWÓW, LEONA SAPIEHY 77 — TELEF. 496